

оттеглятъ съ това да оставятъ единъ веченъ паметникъ на Негри-тъ. На 19 Февруария са прия тойзи младъ командантинъ съ голѣмо тържество въ Капъ-Коастъ, на кого-то прѣдъ врата-та неотколѣ стояше неприятель-тъ, кого-то Англичани-тъ сега истласкаха оттатъкъ неговия главенъ градъ. На 9 Марта пристигна Сиръ В. Гарнетъ въ Портсмутъ и на 30 Марта проведе войски-тъ си въ Виндзоръ Паркъ предъ кралица Виктория; на младия генералъ, както извѣстиха вѣстници-тъ, не са забѣлѣзвало нищо отъ скитания-та му въ война-та по онѣзи места.

Между поробени-тъ, кои-то са освободиха чрезъ побѣда-та на Англичани-тъ, имало много Базелски мисионери, кои-то биле задържани отъ Черни-тъ въ Ку-масси още отъ 1869. Тази побѣда причини голѣма свобода по тѣзи места, особно за Нѣмци-тъ, кои-то ги има тамъ по Златния-Брѣгъ повече отъ Англичани-тъ; Базелци-тъ иматъ тамъ на 8 станции 34 мъже и 18 жени по общини-тъ, по разни завѣдения, училища, търговски и занаятски къщи и пр., а нѣмския прѣпоронецъ са развѣва предъ тѣхни-тъ търговски фактории. Една голѣма загуба сполѣтя Англичани-тъ, смърта на

Давида Ливингстсна,

кой-то имá разни миссии по онѣзи места; особно той са трудяше за наука-та. Чакъ до смъртния му часъ, дори и подиръ смърта му, негови-тъ черни слуги му оставаха много преданни, въ рѣцѣ-тъ на кои-то той си бѣше предалъ отъ години цѣлия си животъ. Съ особна любовъ са грижаха негови-тъ черни придружници при послѣдня-та му болѣсть, и кога-то той умрѣ на 4 Маия 1874 въ една отъ тѣхъ съградена колиба въ Изала, тѣ употрѣбиха голѣмо старание колко-то имъ идяше отъ рѣцѣ, да увардятъ отъ изгнивание негово-то тѣло и послѣ го нагърбиха и носиха повече отъ 1000 ан-